

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2320
Ședința publică de la 14 iunie 2017

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii și a cererii reconvenționale formulate de reclamanta - pârâtă UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ JUDEȚUL VRANCEA în contradictoriu cu pârâta - reclamantă ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU și intervenientele UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ COMUNA CIORĂȘTI, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ COMUNA MĂICĂNEȘTI, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ ORAȘUL PANCIU, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică de la 7 iunie 2017, susținerile fiind consacrate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 14 iunie 2017, când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

La data de 1.09.2016 sub nr. 6073/2 s-a înregistrat cererea reclamantei UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ JUDEȚUL VRANCEA prin care a chemat în judecată pe pârâta ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea în tot a Deciziei Comitetului Director al AFM din 17.05.2016 și a actelor subsecvente, suspendarea aplicării măsurilor dispuse prin decizia atacată și constatarea tardivității dispunerii măsurii cu privire la rezilierea contractului de finanțare nerambursabilă.

În fapt, reclamanta a învederat că la 11.06.2010 a încheiat cu pârâta un contract de finanțare nerambursabilă (nr. 636) pentru suma de 4131723,48 lei reprezentând 79,70% din valoarea cheltuielilor eligibile pentru implementarea proiectelor de împădurire a terenurilor agricole degradate.

În anexele contractului au fost menționate perimetrele din orașul Panciu și comunele Ciorăști și Măicănești.

Conform contractului s-a obligat să asigure și să susțină contribuția proprie pentru realizarea proiectelor.

Anterior a fost aprobată printr-o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea, nr 100/2009, asocierea sa cu orașul Panciu și comunele Ciorăști și Măicănești.

În urma procedurii de atribuire a fost încheiat contractul de lucrări nr 11466/23.12.2010 cu Asociera SC S SRL și SC H SRL

Prin decizia atacată din 17.05.2016, comunicată cu adresa nr 35683/8.06.2016,1 s-a decis rezilierea contractului de finanțare nerambursabilă cu recuperarea sumelor virate către beneficiar.

A solicitat revocarea acestei măsuri, dar pârâta fără a analiza susținerile sale i-a transmis cuantumul sumelor de restituit într-un termen de 15 zile.

Cu privire la cererea de suspendare a deciziei atacate, reclamanta, după ce a făcut trimitere la dispozițiile art. 14 și 15 din legea nr. 554/2004 a susținut că indisponibilizarea sumei de 2697223,31 lei va afecta bugetul instituției și va duce la imposibilitatea realizării plăților curente și a investițiilor.

Referitor la tardivitatea măsurii de reziliere a contractului de finanțare nerambursabilă a citat prevederile art. 3.1 din contract și a susținut că termenul de finalizare a proiectului a fost 11.02.2016, iar decizia de reziliere a fost emisă la 15.05.2016, astfel că măsura nu mai putea fi dispusă pentru că nu mai era valabil contractul.

Pe fond a susținut că decizia atacată este neîntemeiată pentru că în mod greșit s-a apreciat că nu a transmis controlul anual al regenerărilor 2015.

Controlul nu a fost efectuat din culpa executantului lucrărilor și nu din culpa sa, iar în plus a dispus efectuarea unei expertize tehnice care să stabilească procentul de reușită a culturilor forestiere și indentificarea cauzelor care au condus la stadiul culturilor la sfârșitul anului 2015.

Un alt motiv invocat de reclamantă a fost acela că deși a solicitat pârâtei prin adresa din 19.06.2014 renunțarea la perimetrul de ameliorare Măicânești, nu a primit niciun răspuns în acest sens.

S-a dovedit în urma recoltărilor din sol că terenul era nefavorabil pentru plantații de arbori și arbuști deoarece solurile erau puternic sarurate.

A susținut că nu a știut despre această situație deoarece documentațiile depuse în cadrul dosarului de finanțare au fost preluate în plicuri sibilate de la UAT-urile solicitante și depuse AFM.

Consideră că AFM nu s-a implicat în verificarea documentației depuse spre avizare, astfel că acesta nu își poate invoca propria culpă.

Referitor la faptul că nu a făcut dovada plății propriei contribuții, reclamantul a susținut că a achitat chiar contribuția UAT Ciorăști din bugetul său și că nefinalizarea proiectului a fost cauzată de AFM care nu a decontat la timp lucrările efectuate, astfel că executantul a refuzat continuarea lucrărilor în lipsa achitării facturilor restante.

Pârâta avea obligația de a înștiința beneficiarul despre incapacitatea sa de plată, lipsa fondurilor neccsarc, astfel încât să poate să identifice și să aloce resursele financiare din bugctul propriu.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 194 și următoarele cod procedură civilă și ale legii nr 554/2004.

În dovedirea cererii sale, reclamantul a depus acordurile de asociere, IICJ nr. 100/2009, contract de finanțare cu anexe și acte adiționale, contract de lucrări, adrese privind corespondența cu pârâta.

Reclamantul a depus taxa judiciară de timbru la 26.09.2016.

Pârâta a depus la 11.10.2016 întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, reclamanta nedovedind pe cererea de suspendare îndeplinirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de art. 14 al. 1 din legea nr. 554/2004, iar pe fond cererea este neîntemeiată.

Totodată a depus cerere reconvențională prin care a solicitat obligarea reclamantei pârâte la plata sumei de 2393232,06 lei reprezentând daune interese în cuantum egal cu suma trasă din finanțarea nerambursabilă, precum și dobânda legală pentru suma acordată la nivelul de referință al BNR.

În susținerea acestei cereri, pârâta reclamantă a arătat că în baza contractului de finanțare a decontat 4 cereri de tragere în cuantumul mai sus indicat.

I-a solicitat reclamantei efectuarea controlului anual al regenerărilor la 25.01.2016, iar ulterior a informat-o cu privire la existența cazului de culpă pentru netransmiterea rezultatului acestui control.

A invocat prevederile art. 5.3 lit c din contractul de finanțare potrivit căruia beneficiarul s-a obligat să implementeze proiectele cu diligența necesară și eficiență în conformitate cu prevederile contractului și legislația în vigoare.

Este adevărat că în cadrul întâlnirii din 29.04.2015 s-a discutat despre renunțarea la primetrul de ameliorare Măicănești, dar ulterior i-a solicitat beneficiarului să precizeze data apariției fenomenului de sărăturare, reclamanta nefiind în măsură să precizeze această dată.

Măsura reziliere este conformă prevederilor contractuale, astfel că solicită obligarea reclamantei pârâte la plata daunelor interese conform pct. 7.3 din contract.

Pârâta a depus un set de înscrisuri.

La 28.10.2016 reclamanta a depus răspuns la întâmpinare și întâmpinare la cererea reconvențională.

La 6.01.2017 pârâta a depus documentația care a stat la baza deciziei contestate.

La termenul din 22.02.2017 reclamanta a depus cerere de chemare în judecată a altor persoane, respectiv a UAT COM. CIORĂȘTI, UAT COM. MĂICĂNEȘTI ȘI UAT ORAȘUL PANCIU, prin care a solicitat introducerea în cauză a acestora pentru a le fi opozabilă hotărârea în calitate de parteneri ai acordurilor de asociere și de beneficiari direcți ai proiectului de împădurire.

A invocat prevederile codului de procedură civilă și legile nr 215/2001 și 554/2004.

La 20.03.2017 UAT COM MĂICĂNEȘTI a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de introducere în cauză a sa ca inadmisibilă nefiind îndeplinite condițiile art. 68 cod procedură civilă.

A mai susținut că nu poate fi acuzată de erorile de proiectare care au condus la grave deficiențe în implementarea proiectului și că reclamantul ar fi trebuit să cheme în garanție societatea care a proiectat și realizat lucrările.

O întâmpinare cu același conținut a depus la 20.03.2017 și UAT ORAȘUL PANCIU.

La 5.05.2017 UAT COM MĂICĂNEȘTI a depus întâmpinare la cererea de intervenție forțată prin care a solicitat respingerea acestei cereri ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată.

A arătat că a adus la timp la cunoștința reclamantei modul necorespunzător în care au fost realizate lucrările de către executantul ales de reclamant.

La 13.06.2017 reclamanta a depus note de concluzii.

Referitor la cererea de chemare în judecată a altor persoane formulată de reclamantă în contradictoriu cu UAT COM. CIORĂȘTI, UAT COM. MĂICĂNEȘTI ȘI UAT ORAȘUL PANCIU, instanța constată că această cerere este inadmisibilă.

Astfel potrivit art. 68 al. 1 cod procedură civilă „oricare dintre părți poate să cheme în judecată o altă persoană care ar putea să pretindă, pe calea unei cereri separate, aceleași drepturi ca și reclamantul”.

În speța de față reclamanta a chemat în judecată pe pârâta AFM pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se anuleze decizia pârâtei privind rezilierea unui contract de finanțare nerambursabilă încheiat între reclamanta UAT JUDEȚUL VRANCEA și pârâta AFM.

UAT COM. CIORĂȘTI, UAT COM. MĂICĂNEȘTI ȘI UAT ORAȘUL PANCIU nu au fost părți în contractul de finanțare nerambursabilă, astfel că nu pot invoca aceleași drepturi ca și reclamanta în legătură cu acest contract și cu măsura rezilierii contractului.

Chiar dacă unitățile chemate în judecată ar fi beneficiat de pe urma contractului de finanțare, ele tot nu pot invoca aceleași drepturi ca și reclamanta ci doar drepturi ce izvorăsc eventual din acordurile de asociere cu reclamanta.

Neavând raporturi directe cu pârâta AFM, aceste unități nu pot pretinde drepturi identice cu cele ale reclamantei.

Așa fiind se constată că nu sunt întrunite condițiile art. 68 al 1 cod procedură civilă, astfel că cererea reclamantei de chemare în judecată a altor persoane este inadmisibilă.

Analizând actele și lucrările dosarului curtea reține, cu privire la fondul cauzci, că acțiunea reclamantei, este neîntemeiată, pentru următoarele considerente.

Între reclamantă și pârâta AFM a fost încheiat contractul de finanțare nerambursabilă nr 636/N/11.06.2010 prin care reclamanta beneficia de o finanțare nerambursabilă în valoare de 4130723,48 lei, reprezentând 79,70% din valoarea totală a cheltuielilor eligibile aferente fiecărei locații stabilite în anexa 1 pentru implementarea proiectelor de împădurire a terenurilor agricole degradate.

Conform art. 1.7. din contract beneficiarul a acceptat finanțarea și s-a angajat să implementeze proiectele pe propria răspundere.

De asemenea potrivit art. 5.3 lit q s-a obligat să nu întrerupă implementarea proiectelor și să acționeze în vederea atragerii finanțării din alte surse legal constituite, pentru continuarea și finalizarea acestora, în situația în care finanțarea din fondul pentru mediu este împiedicată în mod obiectiv.

Tot la același art. 5.3 s-a prevăzut obligația reclamantei să asigure și să susțină contribuția proprie, să asigure implementarea proiectelor cu diligența necesară și eficiență în conformitate cu contractul, legislația în vigoare și standardele de mediu aplicabile.

Reclamanta era aceea care era singura răspunzătoare în fața AFM pentru implementarea proiectelor și calitatea lucrărilor.

La art. 5.1 lit c s-a prevăzut dreptul AFM de a modifica quantumul finanțării acordate sau de rezilia contractul în situația neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor contractuale asumate de către beneficiar ori în cazul în care au fost comunicate date, informații sau înregistrări false ori cronate.

Pârâta prin decizia contestată din 17.05.2016, comunicată reclamantei cu adresa din 8.06.2016 aflată la filele 74-78 din dosar, a dispus rezilierea contractului de finanțare nerambursabilă cu recuperarea sumelor virate către beneficiar.

Conform celor menționate în adresă la luarea acestei măsuri s-au avut în vedere mai multe aspecte.

Primul a fost acela că reclamanta se afla în cazul de culpă deoarece nu a transmis controlul anual al regenerărilor 2015.

Reclamanta a motivat neîndeplinirea acestei obligații din cauza executantului de lucrări care nu a dat curs invitației sale.

Pe lângă faptul că reclamanta nu a dovedit această situație instanța constată că susținerea reclamantei nu poate fi considerată o justificare pertinentă a neîndeplinirii obligației, nefiind deus niciun înscris care să dovedească convocarea factorilor implicați în controlul anual la o anumită dată și lipsa reprezentantului executantului lucrărilor.

Deși reclamanta avea la dispoziție încă 30 de zile de la momentul când a fost notificată asupra culpei să înlătore deficiențele menționate, aceasta nu a făcut dovada niciunui demers în perioada respectivă pentru a se înlătura deficiența și nici ulterior acestui termen nu a fost realizat controlul prevăzut în ordinul MAPPM nr. 1653/2000.

Neîndeplinirea unei obligații prevăzute în contract constituie caz de culpă potrivit art. 6.1. și atrage rezilierea contractului conform art. 7.2 lit a cu obligația beneficiarului la plata de

daune interese în cuantum egal cu suma trasă din finanțare, la care se adăută rata dobânzii BNR conform art 7.3 din contractul de finanțare.

Referitor la tardivitatea măsurii de reziliere instanța reține că nu s-a depus niciun raport de finalizare a proiectului, un astfel de raport fiind și imposibil de depus în condițiile în care cel puțin pentru o locație chiar reclamanta a învederat imposibilitatea implementării proiectului.

Prin urmare potrivit chiar textului indicat de reclamantă, art 3.1 din contractul de finanțare acest contract nu încetase astfel că putea fi reziliat.

Chiar dacă pârâta nu a dispus rezilierea contractului pentru perimetrul Măicănești la solicitarea reclamantei, acest aspect nu duce la nelegalitatea măsurii de reziliere atacate.

Instanța consideră însă că reclamanta avea responsabilitatea implementării proiectului, așa cum se prevede la art. 1.7 din contractul de finanțare, astfel că aceasta este în culpă pentru faptul că a încheiat contractul de finanțare și a demarat un proiect fără să se asigure în prealabil că acel proiect era viabil.

De aceea pârâta a solicitat comunicarea datei la care a apărut fenomenul de sărăturare, pentru că motivul eșecului proiectului este anterior încheierii contractului de finanțare și se datorează lipsei de diligență a reclamantei în susținerea, promovarea proiectului.

Reclamanta era coordonator de proiect și în această calitate avea obligația verificării proiectelor înainte de promovarea lor și de încheierea contractului de finanțare pentru acele proiecte.

Faptul că nu a solicitat și nu a verificat proiectele și documentele aferente înainte de încheierea contractelor și a înaintat documentațiile primite de la UAT-uri în plicuri sigilate nu este culpa pârâtei ci a reclamantei pentru că aceasta avea responsabilitatea coordonării și implementării proiectelor.

Referitor la plățile aferente contractului și la nedecontarea la timp a lucrărilor de către AFM se constată din actele dosarului că pârâta a refuzat motivat continuarea decontării sumelor aferente cererilor de plată.

Astfel chiar în minuta invocată de reclamantă (fila 66 din dosar) se arată că amânarea plății s-a făcut până la justificarea de către reclamantă a contribuției proprii aferente cererilor de tragere finanțate până la acel moment.

Mai mult instanța constată că, potrivit raportului de audit financiar din 5.07.2013 al Camerei de Conturi Vrancea (filele 155-157), reclamanta a angajat, înregistrat și evidențiat nelegal în contabilitate ca obligații de plată suma de 218711,54 lei reprezentând contravaloarea unor lucrări de transport auto și manoperă de încorporare în sol a cantității de 988,8 tone îngrășăminte, lucrări neexecutate în realitate dar înscrise în situații de lucrări și facturate pentru obiectivul de investiții "Reconstrucția ecologică forestieră pe terenuri degradate în perimetrele de ameliorarea : Ciorăști și Măicănești, jud. Vrancea".

Nu are relevanță susținerea reclamantei că lucrările respective nu au fost decontate de către AFM, deși nu s-a făcut dovada acestui fapt, pentru că lucrările fiind incluse în proiect, este afectat respectivul proiect indiferent dacă suma era dintre cele eligibile la finanțare ori era aferentă cheltuielilor eligibile ale proiectului.

Prin urmare decizia pârâtei de rezilierea a contractului de finanțare cu recuperarea sumelor virate către reclamantă este legală și temeinică.

Astfel este neîntemeiată acțiunea reclamantei de anulare a acestei decizii și întemeiată cererea reconvențională a pârâtei care a solicitat obligarea reclamantei la plata daunelor interese conform art. 7.3 din contractul de finanțare, respectiv a sumei de 2393232,06 lei la care se adugă dobânda legală la nivelul de referință a BNR, calculată de la data plății.

Referitor la cererea de suspendare a actului contestat se reține că și această cerere este neîntemeiat, deoarece nu se poate reține ca fiind îndeplinită condiția existenței unui caz bine justificat.

Pe lângă faptul că reclamanta nu a invocat nicio împrejurare ca fiind un caz bine justificat, în condițiile în care instanța a reținut că acțiunea reclamantei referitoare la nelegalitatea actului este neîntemeiată evident că nu se poate reține o împrejurare de fapt sau de drept de natură a crea serioase dubii cu privire la legalitatea actului contestat.

Deși reclamanta a invocat faptul că executarea sa ar duce la imposibilitatea plății unor cheltuieli curente și a unor investiții, se constată că reclamanta nu a făcut dovada acestei susțineri și nici a sumelor de care dispune.

Prin urmare nu sunt îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art 14 din lgca nr. 554/2004 pentru a se dispune suspendarea unui act administrativ.

Așadar în baza celor arătate și a dispozițiilor art. 1, 10, 14, 18 din legea nr. 554/2004 va respinge acțiunea reclamantei, ca neîntemeiată și conform prevederilor contractului de finanțare va admite cererea reconvențională și va obliga reclamanta pârâtă UAT Județul Vrancea la plata către AFM a sumei de 2393232,06 lei daune interese și dobânda legală la această sumă la nivelul de referință a BNR, calculată la data plății.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de chemare în judecată a altor persoane, respectiv a UNITĂȚII ADMINISTRATIV TERITORIALE COMUNA CIORĂȘTI, cu sediul în comuna Ciorăști, jud. Vrancea, UNITĂȚII ADMINISTRATIV TERITORIALE COMUNA MĂICĂNEȘTI, cu sediul în comuna Măicănești, jud. Vrancea, UNITĂȚII ADMINISTRATIV TERITORIALE ORAȘUL PANCIU, cu sediul în Panciu, str. Titu Maiorescu nr. 15, jud. Vrancea, ca inadmisibilă.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ JUDEȚUL VRANCEA, cu sediul în Focșani, str. D. Cantemir nr.1, jud. Vrancea, în contradictoriu cu pârâta ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sector 6, ca neîntemeiată.

Admite cererea reconvențională formulată de pârâta ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU.

Obligă reclamanta pârâtă UAT Județul Vrancea la plata către AFM a sumei de 2393232,06 lei daune interese și dobânda legală la această sumă la nivelul de referință a BNR, calculată la data plății.

Cu drept de recurs în 5 zile de la comunicare pe cererea de suspendare și 15 zile de la comunicare pe celelalte cereri.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14.06.2017.